

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Sosial- og familieavdelingen

Helse- og omsorgsdepartementet
postmottak@hod.dep.no

Deres ref.: Deres dato: Vår ref.: Saksbehandler: Dato:
2011/14506-2 S-SOS Grete Nanna Finstad 06.10.2011

HØRINGSSVAR - FORSLAG TIL FORSKRIFTEENDRINGER MV.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Sosial- og familieavdelingen, viser til høringsbrev av 04.07.11 vedr. forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010-2011) Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester og gir med dette vårt hørings svar.

Vedr. pkt. 6 – Fordeling av kostnader mellom kommuner, vederlag og disponering av kontantytelser - 6.1.4 – forslag til forskrift

Vi viser i denne forbindelse til vår høringsuttalelse til ny Helse- og omsorgslov av 18.01.11 hvorfra vi siterer:

”Videre foreslår departementet at lovfestet rett til å kreve refusjon bortfaller, men at en åpner for en mulighet til regulering i forskrift med den hensikt å videreføre dagens ordning. FMOA ser at det kan være mest hensiktsmessig at refusjonsadgangen slik den fremkommer i § 10-1 annet ledd i dagens lov om sosiale tjenester, tas ut og at en refusjonsadgang presiseres i forskrift. Vi mener imidlertid at det fortsatt vil være grunn til å gi vern i de tilfeller der en bruker bosetter seg i en institusjonskommune etter endt institusjonsopphold. FMOA vil avvente å kommentere forskriftsregulering om refusjonsadgang inntil et slikt forslag foreligger.

FMOA ser at et særlig problem i forhold til økonomisk ansvar, oppstår i de tilfeller der en kommune ikke har egnet hjelpetilbud i egen kommune og kjøper tjenester/plass i samlokaliserte boliger mm. i annen kommune, jf. dagens sosialtjenestelov § 4-2a (ikke institusjoner). Det vi har registrert, er at enkelte kommunene ønsker å fri seg fra sitt økonomiske og faglige ansvar ved å vise til at en bruker ikke lenger er i det tiltaket som opprinnelig oppholdskommune plasserte ham/henne i, og er folkeregistrert i kommunen der tjenestene ytes.

FMOA ser at det i en del tilfeller er slik at en bruker kan ha fått egen bolig i kommunen der tjenestene har vært ytt, men at dette må anses som en forlengelse av det tiltaket brukeren har hatt vedtak på. På dette området mener vi at kommuner hvor slike tiltak er plassert, bør få vern på lik linje med institusjonskommuner. Avgjørende må være at opprinnelig oppholdskommune er ansvarlig så lenge hjelpebehovet varer, eventuelt til et konkret og forsvarlig tilbud i opprinnelig oppholdskommune er fremsatt, og der brukeren har takket nei til dette tilbudet. FMOA ber departementet vurdere denne problemstillingen særskilt.”

Vi kan ikke se at forslag til forskriftstekst bidrar til å løse ovennevnte problemstilling.

Vedr. pkt. 6.3 – Vederlag for kommunale helse- og omsorgstjenester utenfor institusjon - Inntektsbegrepet

Det fremgår av § 2 i forskriften at betalingen skal beregnes på grunnlag av husstandens samlede skattbare nettoinntekt før særfradrag.

Fylkesmannen vi påpeke at det er flere inntekter som skal erstatte inntekt, men som er skattefrie. For eksempel kontantstøtte og kurspenger. Inntektsbegrepet bør på denne bakgrunn ses nærmere på.

Vedr. 8.3 – Dokumentasjonsplikt for personell som yter tjenester som ikke er å anse for helsehjelp og 8.5 – Forslag til ny forskrift og forslag til endringer i eksisterende forskrift

I høringsnotatet går departementet inn for at dokumentasjonsplikten ikke skal gjelde for personell som yter tjenester som ikke er å anse for helsehjelp, jamfør forslag til forskrift § 2 og helsepersonelloven § 3 tredje ledd.

Det anføres at en slik plikt reiser mange problemstillinger som må løses dersom en slik dokumentasjonsplikt også skal gjelde for denne gruppen tilsatte. Departementet vil utrede ytterligere hva slags regler som bør gjelde for denne personellgruppens tjenesteyting og det bes om innspill på dette fra høringsinstansene.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus har god erfaring med dokumentasjonsplikten som gjelder ved bruk av sosialtjenestelovens kapittel 4A om rettssikkerhet ved bruk av tvang og makt overfor personer med utviklingshemning. De aller fleste av de tjenestemottakerne som omfattes av dette lovverket mottar også heldøgns tjenester i form av praktisk bistand og opplæring – plass i barnebolig eller boligavlastning. Dette er vanligvis omfattende tjenester med mange tjenesteytere involvert, og mange tjenesteder har allerede i dag gode rutiner og systemer på dokumentasjon på den daglige tjenesteytingen. Disse rutinene og systemene kan ofte være sammenfallende for både tiltak med bruk av tvang og makt og ordinær tjenesteyting. Det er allerede i dag utarbeidet ulike former for fagadministrative systemer som fanger opp en slik dokumentasjon. En ny plikt i så henseende vil ikke medføre store endringer for den enkelte ansatte eller ansvarlige.

Der det ytes heldøgns tjenester i såkalte samlokaliserte boliger anser Fylkesmannen at det er særskilt viktig at en dokumentasjonsplikt skal gjelde. En ser her ofte en kjent problemstilling knyttet til et individuelt vedtak om ordinære tjenester i form av praktisk bistand og opplæring opp mot en felles bemanning og personalgruppe i boligen. I slike tilfelle er det av avgjørende betydning at tjenesten blir dokumentert.

Fylkesmannen vurderer at det vil være et behov for en dokumentasjonsplikt der det gis omfattende og sammensatte tjenester slik som beskrevet overfor. Det vil derfor være viktig at det utredningsarbeidet som departementet anfører skal settes i gang skjær så snart som mulig og at nye regler dermed kommer på plass.

Med hilsen

Gerd Reinsvollsveen
avdelingsdirektør

Grete Nanna Finstad
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent.

